

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

69. Quomodo oporteat Episcopos & cæteros clericos ad ordinationem perducī: Item de sacerdotij dignitate & vtilitate in Rep. & quales debeant Episcopos cooptari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

flagrantes, qui quosdam episcopos accusabant, & criminationis libellos Imperatori offerebant. Ille istis ante concordiam constitutam acceptis, primùm cum eos vinculo constrinxisset, annuloque suo obsignasset, seruari iussit. Deinde libellos in medium adductos, illis ipsis presentibus, igne absumendos curauit, iureiurando adiecto, se ne verbum quidem in illis scriptum perlegisset. Nam sacerdotum, inquit, vitia non sunt populo aperienda, ne ille inde causa offendiculi arrepta, licenter peccare aggrediatur. Quinetiam eum hoc quoque adiecisse memorant. Si suis oculis episcopum alienæ vxori stuprum inferre fortè videret, facinus illud nefandum suo paludamento se obtecturum, ne facinoris aspectus eos qui idem ipsum cernerent, vlla ex parte læderet. Cùm igitur Episcopos ad hunc modum hortatus esset, & sacerdotes Dei tam amplo affectisset honore, singulos ad suum gregem redire mandauit.

Justinian. Imp. in authen. Quomodo oporteat Episcopos et ceteros clericos ad ordinationem perducere collatione i. tit. 6. De sacerdotum dignitate & utilitate in republ. & quales debeant in Episcopos cooptari.

CAP. LXIX.

Maxima quidem in omnibus sunt dona Dei à superna collata clementia, sacerdotium & imperium, illud quidem diuinis ministrans, hoc autem humanis
præsi.

presidens ac diligentiam exhibens, ex vno eodemque principio vtraque procedentia humanam exornant vitam. Ideoque nihil sic erit studiosum imperatoribus, sicut sacerdotum honestas, cum vtrique & pro illis ipsi semper Deo supplicent. Nam si hoc quidem inculpabile sit vndique, & apud Deum fiducia plenum, imperium autem recte, & competenter exornet traditam sibi rempublicam, erit consonantia quaedam bona, omne quicquid utile est, humano conferens generi. Nos igitur maximam habemus sollicitudinem circa vera Dei dogmata, & circa sacerdotum honestatem, quam illis obtinentibus, credimus, quia per eam maxima nobis dona dabuntur à Deo, & ea quæ sunt firma habebimus, & quæ nondum hactenus venerunt, acquiremus. Bene autem vniuersa geruntur & competenter, si rei principium fiat decens & amabili DEO. Hoc autem futurum esse credimus, si sacrarum regularum obseruatio custodiatur, quam iusti & laudandi & adorandi inspectores & ministri Dei verbi tradiderunt Apostoli, & sancti patres custodierunt, & explanauerunt. Sancimus igitur sacras per omnia sequentes regulas, dum quispiam sequenti omni tempore ad ordinationem episcopatus adducitur, considerari prius eius vitam secundum sanctum Apostolum, si honesta & inculpabilis, & vndique irreprehensibilis sit, & in bonis testimonium habeat, & sacerdotem decens, & ne-

que ex officiali, aut curiali veniat fortuna, nisi tamen ex nouella ætate (secundum quod iam dispositum est) in monasterio constitutus, fortuna liberetur, quartam tamen prius substantiæ reddens curiæ. Neque enim idiota, neque ex ijs, qui vocantur laici, existens, ita mox ad episcopatum ascendat, nec imaginariam suscipiat ordinationem, tanquam modo quidem idiota, mox autem clericus, deinde paruum aliquod tempus præteriens Episcopus appareat. Et neque vxori aliæ copulatus, sed aut in virginitate degens à principio; aut vxorem quidem habens ex virginitate, aut ad eam venientem, & non viduam, neque seiunctam viro, neque concubinam, neque filios aut nepotes habens, neque cognitos legi, neque illi odibiles: alioqui præter hoc aliquid agens, & ipse cadet sacerdotio: & qui eum ordinat, foris episcopatum sectabitur, hanc legem offendens. Sed neque pecunijs oportere emere sacerdotium ei permittimus, solum verò eum respicere domini Dei culturam volumus, & non plurimis humanis cogitationibus distrahi. Sed neq; ineruditus existens sacrorum dogmatum, ad episcopatum accedat, prius autem ad monasticam vitam professus, aut in clero constitutus, non minus mensibus sex, vxori tamen non cohærens, aut filios aut nepotes habens. Hoc enim omnimodò super Deo amabilibus episcopis quærimus, sicut etiam prius duabus nostris sacris cõstitutionibus hoc sanctum

citum est, per quas dudum coherentes vxoribus, non perscrutamur, omne præteritum relinquentes, de cætero autem nulli permittentes à positione legis vxorem habenti talem imponi ordinationem, quam legem etiam nunc renouamus, ne fortè si præter hoc aliquid fiat, & ipse cadat sacerdotio, & ordinantem similiter excludi procuret. Igitur ordinandus Episcopus, aut ex monachis, aut ex clericis, sit etiam in huiusmodi vita testimonij boni, vita bonus & honestus, & gloria fruens bona, & hoc fundamentum pontificatus deponens suæ animæ.

Iustinianus Imper. in eadem authent. s. Hæc autem. De cœlibatu & castitate sacerdotum & clericorum, & pœna contrahentium nuptias.

CAP. LXX.

Quæ de Deo amabilibus episcopis secundum diuinas regulas fanciuimus, eadẽ & de religiosis clericis constituimus. Neque enim secundas habentem, aut eum qui habuerit nuptias, ordinari in diaconum, aut presbyterum permittimus, neque si mulieri coniungatur seiunctæ, & proprium virum derelinquenti: sed neque si concubinam habeat, sed ipsam vxorem, si cum castitate & ex virginitate sit. Nihil enim sic in sacris ordinationibus diligimus, quam cum castitate viuẽtes, aut cum vxoribus non cohabitantes, aut vnus vxoris virum, qui vel fuerit vel sit, & ipsam ca-

Gg s stita-